

JEZUS STORI PRVI ČUDEŽ NA MARIJINO PRIPROŠNJO! prim Jn 2, 1-12

Dragi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji schönstattskega gibanja!

Vloga doma, kot varnega zavetja. Uvodnik Pisma zaveze, oddam mesec dni pred dnevom obnove Zaveze ljubezni v mesecu za katerega je namenjen. Tako se je v letošnjem avgustu primerilo, da je bila rdeča nit mojega razmišljanja, osredotočena na pomen in vlogo dopusta. Dejansko pa je bilo v letošnjem avgustu, naše razpoloženje vse prej kot dopustniško. Ljudje v Nemčiji in Evropi, smo nemo spremljali poročila in gledali slike grozljivih poplav. Že leto in pol, živimo v nekem izrednem stanju. Za povrh, izzivi pandemije še niso premagani. V tem času, se je naše življenje osredotočilo na meje našega doma. Delo iz domače pisarne in šolanje od doma, sta postala samoumevna za mnoge uslužbence in šolarje. Tudi svete maše ob največjih praznikih Cerkve, smo spremljali od doma. Celotno družbeno življenje se je odvijalo v domačem okolju, kar je za nas predstavljalo svojevrsten izziv. Predvsem pa smo svoj dom doživljali kot varen kraj, kamor se lahko vedno zatečemo. Močno deževje je ponekod ljudem uničilo prav ta edini kraj, kamor so se prej lahko zatekli.

PODRTIH IN ODPLAVLJENIH JE BILO VELIKO DOMOV. Tako velikega uničenja s številnimi smrtnimi žrtvami, si v Nemčiji ni mogel nihče niti predstavljati. Razsežnosti uničenja, smo se zavedli šele po ogledu posnetkov s prizadetih krajev. Gymnich, rojstni kraj našega ustanovitelja, leži le nekaj kilometrov stran od prizadetih mest. Ob teh dogodkih, se je spontano prebudila velika in raznovrstna solidarnost. Hitro je bilo treba organizirati kratkoročno pomoč in obenem ljudem ponuditi nekatere dolgoročne rešitve. Vmes je bilo potrebno bdeti nad individualnimi človeškimi usodami in stiskami. Neposredno prizadeti, so se morali soočiti tako z žalostjo za pokojnimi, kakor z negotovostjo in obupom zaradi uničenih domov.

Znamo še moliti kot otroci? V vseh nas so se porajala vprašanja, kako naj se spopademo s tolikšnimi stiskami? Pri številnih svetih mašah, smo neprimerno bolj zaupljivo kot prejšnja leta, prosili za Božji blagoslov pri vremenu. **„Naj vas blagoslovi Vsemogočni Bog Oče in vam nakloni ugodno vreme! Od vas naj odvrne strelo, točo in vsako nesrečo!“** je zapisano v besedilu cerkvenega obrednika. Odvisnost od vetra in vremena ter ogroženost zaradi sil narave, je bila nekdanj velika bolj navzoča v zavesti in v vsakdanjem življenju ljudi. Tudi prošnje in molitve s katerimi so se ljudje v svojih najrazličnejših potrebah zaupno obračali k Bogu, da bi od Njega prejeli pomoč, so bile sila preproste, a spontane.

Jesusova bližina nam daje moč. Danes ne znamo biti več ne preprosti in ne spontani. Naša sodobna družba, nam z številnimi oblikami oskrbe, ponuja varljiv občutek varnosti, saj nam ob ekonomski stabilnosti in delujočem socialnem zavarovanju, zagotavlja vse kar je tehnično izvedljivo. Včasih imam vtis, da „sodobni duhovni ljudje,“ svojih stisk in pretresov, ne znajo več zaupno in spontano preleteti v „prošnje in molitve.“

Nasvet apostola Pavla. V pismu Filipljanom, nam to opisuje kot preprost način izražanja naše vere v molitvi: **6 Nič ne skrbite, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. 7 In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.** **Flp 4, 5-7** Apostol Pavel ve, da se v vsaki stiski pojavijo vprašanja in dvomi. V času pretresov in zaupnih prošenj, ko še ne vidimo izhoda, potrebuje naša vera v Boga „... **Božji mir, ki presega vsak um, ...**“ Apostol Pavel ve, da v stiski in trpljenju, presega Jesusova bližina vsa neodgovorjena vprašanja in vso nemoč.

POVEŽIMO SE V MOLITVI IN PREMIŠLJEVANJU. Iz izkušenj vemo, da ima v hudih kriznih situacijah, prisotnost duhovnika odločilnejšo vlogo in pomoč, kakor njegove besede ali verski obredi. Kolikor manj imamo izoblikovano sposobnost lastnega verskega izražanja, toliko bolj za blažitev žgočih vprašanj, ki ne najdejo odgovora, potrebujemo bližino in toplo besedo bližnjih. Ko ostanemo brez besed in odgovorov, takrat naš molk naravnost kliče po sočutju, ki nas zbližuje. V „Molitvi v stiski,“ iz zbirke Dachauskih molitev, pater Kentenich zaupajoč v nenehno Marijino prisotnost zapiše: **„Kakor je Tvoj Sin, ko je še hodil po zemlji, tolažil in ozdravljaval bolne ter nasičeval lačne, tako stopajta med našimi vrstami in nas tiho blagoslavlajta ...**“

Sveti Duh posreduje za nas. Pravilna molitvena drža, ni pomembna samo ljudem, s katerimi se srečujemo v njihovih stiskah. Zelo pomembna je tudi za nas, zato moramo biti budni, da vemo kaj je za nas primerno in pristno. Mislim, da zato ob molitvi radi prižgemo svečo, ker s tem dejanjem tudi neizgovorjeno, spremenimo v molitev. Enako to velja za molitev rožnega venca, v kateri zasebno ali v skupini, ponavljamo besede iz ure oznanjenja: **„Zdrava Marija, ... !“** Enako nam bogastvo metafor in prispodob v psalmih, v simbolnem jeziku ponuja prostor za ponovno odkrivanje lastne verske izkušnje. Kadar nam naša molitev seže globlje v srce, nam ob manku besed, psalmi zelo pomagajo najti pravi izraz. Apostol Pavel pozna to okoliščino, ki se nanaša na Svetega Duha in na njegovo delo v nas: **6 Prav tako tudi Duh prihaja na pomoč naši slabotnosti. Saj niti ne vemo, kako je treba za kaj moliti, toda sam Duh posreduje za nas z neizrekljivimi vzdihmi.** **Rim 8, 26**

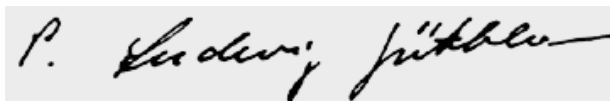
Moč Marijine priprošnje v Kani. Pater Kentenich je našel zase pri molitvi, simbolno in obenem posredniško obliko izražanja. Pravi, da se je pogosto v svojih potrebah in potrebah drugih, še posebej rad skliceval na svatbo v Kani in na način, kako je Marija izredne razmere zaupala Jezusu: **„Ko je vino pošlo je rekla Jezusu njegova mati: *Vina nimajo!*“** **Jn 2, 3** S temi simbolnimi besedami, lahko zajamemo tudi naše zelo različne izkušnje stisk in preizkušenj. Ta motiv najdemo tudi v omenjeni Kentenichovi molitvi „Molitev v stiski.“ Pater Kentenich spričo lakote v Dachau, zapiše tole: **„Povej svojemu Sinu, kakor si to storila nekoč v Kani, ko je ženinu in nevesti pomagal iz zadrege. Reci mu: *Jezus, nimajo ne pijače ne hrane!* Potem nas bo zagotovo uslišal.“**

[Prvo od Jezusovih znamenj.](#) V Janezovem Evangeliju, nam zapis o poroki v Kani, odkrije še veliko več kot le poročno stisko dveh mladoporočencev. Čudež spremenitve vode v vino, Janez ga imenuje za „... *prvo od znamenj, ...*“ *Jn 2, 11* se nanaša na neko uro v Jezusovem življenju. To prvo znamenje, pomeni začetek vere učencev.

[Ura, ki je posvetila vse trpljenje.](#) To prvo znamenje, nam hkrati kaže na uro, ki bo posvetila vse trpljenje in vse stiske v zgodovini. Gre za čas Jezusovega trpljenja in smrti na križu. Gre za Njegovo dejanje predaje Bogu iz ljubezni do nas ljudi. Njegovo izničenje je premagalo našo smrt in umiranje. Gre za uro Jezusovega človeškega življenja, ki je za nas postala prehod v dovršitev in popolnost v Bogu. Dve preprosti besedi: „*Vina nimajo*“ skrivata veliko neizrečenega, a ustvarjata odnos z Njim, ki lahko kot „*pavi Bog od pravega Boga*“ in „*Luč od Luči*“ razsvetli tudi najtemnejše ure vsakega človeka.

[Na poti k bližnjim.](#) Želim Vam, da bi v svojih molitvah, našli pot do bližnjih in zanje od Svetega Duha, prejeli vzpodbudnih in navdihujočih besed, ki Vam bodo odprle pot do globljega medsebojnega zaupanja!

pater Ludwig Güthlein, Schönstattsko gibanje, Nemčija

A handwritten signature in black ink on a light grey background. The signature reads "P. Ludwig Güthlein" in a cursive script.

Slika pri AKTUALNO – uvodnik: <https://cutt.ly/nEaGtgL>